

299

USTAWA

z dnia 16 listopada 1960 r.

o zmianie przepisów dotyczących kary grzywny, kosztów i opłat sądowych w sprawach karnych.

Art. 1. W kodeksie karnym wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 42:

a) § 1 i § 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Grzywnę wymierzyć można w wysokości od 100 złotych do 1.000.000 złotych.

§ 2. Jeżeli przestępstwo popełniono z chęci zysku, sąd obok kary pozbawienia wolności, przepisanej w ustawie, wymierza grzywnę, chyba że skazanie na grzywnę nie byłoby celowe, jeżeli jednak sprawca osiągnął z takiego przestępstwa korzyść majątkową i czynem swym wyrządził szkodę — odstąpienie od wymierzenia grzywny dopuszczalne jest jedynie w razie wynagrodzenia szkody zrzędzonej przestępstwem”.

b) dodaje się nowy § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli sprawca przestępstwa wyrządził szkodę w mieniu społecznym, sąd może wymierzyć grzywnę obok kary pozbawienia wolności, przepisanej w ustawie.”.

c) dotychczasowy § 3 otrzymuje oznaczenie § 4;

2) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. § 1. W razie nieuiszczenia grzywny w terminie sąd zamienia grzywnę na areszt, a jeżeli wymierzono ją obok kary więzienia — na więzienie, przyjmując dzień aresztu lub dzień więzienia za równoważnik grzywny od 20 złotych do 150 złotych.

§ 2. Jeżeli wymierzona grzywna nie przekracza 3.000 złotych, sąd może, w szczególności, gdy wykonanie kary zastępczej pociągnęłoby dla skazanego lub jego rodziny skutki zbyt ciężkie, nakazać wykonywanie pracy na rachunek grzywny.

§ 3. Gdyby skazany uporczywie się wzdragał wykonywać pracę, przepis § 1 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Najniższy wymiar kary zastępczej wynosi trzy dni aresztu lub więzienia. Najwyższy wymiar kary zastępczej wynosi trzy lata aresztu lub trzy lata więzienia. Kara zastępcza nie może przekraczać najwyższego wymiaru kary pozbawienia wolności, przewidzianego dla danego przestępstwa.

§ 5. Od zastępczej kary pozbawienia wolności lub od pracy na rachunek grzywny skazany może się zwolnić w każdym czasie złożeniem kwoty pieniężnej, przypadającej jeszcze do uiszczenia.

§ 6. W razie częściowego uiszczenia grzywny wyznaczona kara zastępcza lub praca ulega stosunkowemu zmniejszeniu”.

3) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Przy wymiarze grzywny sąd uwzględniła stosunki majątkowe sprawcy, jak również rozmiar zrzędzonej przestępstwem szkody oraz korzyści majątkowej, którą sprawca osiągnął z przestępstwa.”.

4) w art. 63 § 2 po wyrazie „prowadzi” stawia się przecinek i skreśla wyraz „lub”, a po wyrazie „szkody” dodaje się wyrazy „lub nie uiszczy grzywny w terminie”.

Art. 2. § 1. W razie nieuiszczenia grzywny w terminie siedmiu dni od otrzymania wezwania do zapłaty sąd kieruje wyrok do wykonania kary zastępczej lub pracy na rachunek grzywny; przepisy art. 412 i 414 kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

§ 2. Przed zarządzeniem wykonania lub w toku wykonywania kary zastępczej lub pracy na rachunek grzywny sąd może zarządzić ściąganie nie uiszczonej w terminie grzywny w drodze egzekucji.

Art. 3. W kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 414 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W tym samym trybie sąd wydaje postanowienie co do zastępczej kary pozbawienia wolności, gdyby skazany uporczywie wzdragał się wykonywać pracę na rachunek grzywny.”.

2) w art. 459 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela w całości lub częściowo od zwrotu kosztów postępowania, jeżeli stwierdzi na podstawie zaświadczenia właściwego organu, zawierającego dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku i dochodach, że uiszczenie kosztów byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonego lub oskarżyciela albo najbliższej rodziny, będącej na jego utrzymaniu.”.

3) w art. 495 skreśla się wyraz „powazne”.

Art. 4. W dekrete z dnia 23 stycznia 1947 r. o opłatach sądowych w sprawach karnych (Dz. U. z 1947 r. Nr 19, poz. 73 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Sąd może zwolnić skazanego, oskarżyciela prywatnego lub pokrzywdzonego w całości lub częściowo od opłaty sądowej, jeżeli stwierdzi na podstawie zaświadczenia właściwego organu zawierającego dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku i dochodach osoby zwolnionej od opłaty, że jej uiszczenie byłoby zbyt uciążliwe dla tej osoby lub najbliższej rodziny, będącej na jej utrzymaniu.”.

2) w art. 9 skreśla się oznaczenie „1)” po wyrazach „w razie skazania:” oraz skreśla się pkt 2.

Art. 5. W Kodeksie Karnym Wojska Polskiego (jednolity tekst Dz. U. z 1957 r. Nr 22, poz. 107) dotychczasową treść art. 34 oznacza się jako § 1 i dodaje się nowy § 2 w brzmieniu

„§ 2. Sąd stosuje karę grzywny, jeżeli przepis szczególny taką karę przewiduje. Jeżeli przestępstwo popełniono z chęci zysku lub jeżeli sprawca przestępstwa wyrządził szkodę w mieniu społecznym, sąd obok kary pozbawienia wolności, przepisanej w ustawie, może wymierzyć karę grzywny, chociażby przepis szczególny kary tej nie przewidywał. Przepisy art. 42 § 1, 43 i 56 kodeksu karnego stosuje się odpowiednio.”.

Art. 6. W postępowaniu przed sądem wojskowym w przedmiocie kary zastępczej pozbawienia wolności lub pracy na rachunek grzywny stosuje się odpowiednio przepisy art. 412 i 414 kodeksu postępowania karnego zamiast art. 323 § 1 i § 2 Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego (Dz. U. z 1956 r. Nr 22, poz. 103).

Art. 7. Pracę na rachunek grzywny wykonuje się na wolności; zasady i tryb wykonywania tej pracy określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 8. Przepisy art. 2—4, 6 i 7 mają zastosowanie również do czynów przestępczych popełnionych przed dniem wejścia w życie ustawy, jeżeli nie zostało jeszcze wydane prawomocne orzeczenie sądowe.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zowadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*